

PARETS D'ÀGER. SERRAT ALT Ocells de Niló (V 195m)

Primera:
R. Brescó i A. Fontdevila (febrer de 1990)

Material:
10 cintes exprés, semàfor d'aliens i friends fins al #2
de Camalot, discret joc de tascons.

En una raconada resta la sòbria *Ocells de Niló*, de tall absolutament clàssic, ofereix cinc llargs d'escalada agraïda, on gaudir de l'auto-protecció lluny del rebombori de les populars vies veïnes del Cap del Ras. Terreny de joc d'aventura, les petites feixes que anem trobant li resten continuïtat, però no per això fan menys interessant l'ascensió.

- Via: Ocells de Niló
- Zona: Àger – Serrat Alt
- Dificultat: V (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Poc equipada amb parabolts i claus. Reunions amb un espit i un bolt menys la tercera que es fa a una savina
- Material: 10 cintes exprés, semàfor d'aliens i friends fins el #2 de Camalot, discret joc de tascons i alguna baga
- Orientació: Est
- Valoració: ***

Aproximació:

Entrant a Àger prenem una carretera a mà esquerra que passa pel costat del cementiri (Direcció Colobor). La seguim uns quilòmetres fins que trobem una pista de terra a mà dreta que va al refugi de Colobor. La prenem i al cap de poc trobem un trencall; hem de prendre el que NO va al refugi (esquerra). Seguim la pista, passem el sector central, al cap d'una estona passarem pel costat d'un gran bloc, aproximadament un quilòmetre després trobarem una canal tartera tot just davant de la paret. Aparquem i continuem canal amunt fins a peu de via (fletxa tènue i pont de roca visibles).

L1(V)

Al peu de via hi trobarem una sageta picada i veurem un pont de roca i un parabolts. Aquest primer llarg és potser el més compromès; per abastar el parabolts hi haurem de posar una mica de morro, no és difícil però no s'hi val caure. Després, per terreny més agraït podrem anar-nos protegint correctament fins arribar a la reunió d'un parabolts i un espit, situada a una petita feixa. 40 metres, un pont de roca i un parabolts,

L2(V)

Ataquem una primera fissura protegida a la meitat per un clau. Un cop superada tenim uns metres pocs definits i amb pedres soltes. Hem d'anar a buscar la fissura de l'esquerra, que haurem d'escalar amb tacte i podrem protegir correctament. De nou trobem la reunió (un espit, una escarpia i un bolt) a una còmoda vira. 45 metres, 2 claus.

L3(V)

Travessem diagonalment una placa per anar a buscar una fissura on poder emplaçar un friend i seguidament superem un ressalt per atènyer un bolt. Continuem amunt fins que el sostre ens barra el pas; l'evitem per l'esquerra. Continuem més o menys recte fins a la reunió, que la fem aprofitant una savina, mola reforçar-la. 35 metres, un parabolts

L4(V)

Ataquem un muret ratllat de franges horitzontals molt bonic. Un cop superat aquest primer tram, enfilem una preciosa placa fissurada de roca excel·lent i escalada agraïda fins que abastem la reunió, d'un espit i un bolt. 35 metres un parabolt.

L5(V)

Flanquegem a dretes per una bonica placa inclinada. Primer podrem encintar una savineta i al final del flanqueig un parabolt. Un cop a l'alçada del parabolt continuem recte amunt fins arribar a una xemeneia, que de seguida ens mena a dalt de tot de la paret. La reunió la muntem aprofitant uns boixos. 40 metres, 2 parabolts.

Descens:

Des del final de la via anem a buscar el cim de la cinglera i marxem en direcció oest, resseguint els espadats fins que trobem unes fites que ens marquen el camí de descens primer per unes feixes i més endavant per un bosc de pi fins a la pista de terra.

El que més m'ha agradat:

- Bona via per jugar amb la ferralla.
- Tots els llargs són bonics, especialment els tres darrers.
- Tranquil·litat assegurada.